

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Belgia) 4. juulil 2012 — Belgia riik — SPF Finances versus GIMLE SA

(Kohtuasi C-322/12)

(2012/C 287/40)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Belgia riik — SPF Finances

Vastustaja: GIMLE SA

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 25. juuli 1978. aasta neljanda direktiivi 78/660/EMÜ, mis põhineb asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktil g ja käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid⁽¹⁾, artikli 2 [lõikeid 3, 4 ja 5] tuleb tõlgendada nii, et nendes ei ole ette nähtud mitte üksnes lisateabe esitamine raamatupidamise aastaaruande lisas, vaid need nõuavad, et juhul, kui soetushind ei vasta ilmselgelt asjassepuutuva vara tegelikule väärtusele, andes nõnda moonutatud ülevaate ettevõtja vara, finantsseisundi ning kasumi või kahjumi kohta, tuleb teha erand varade soetushinnaga raamatupidamisarvestusse kandmisest, ning kirjendada need kohe edasimüügi väärtusega, kui ilmneb, et see on nende tegelik väärtus?

⁽¹⁾ EÜT L 222, lk 11.

10. juulil 2012 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Portugali Vabariik

(Kohtuasi C-325/12)

(2012/C 287/41)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Hetsch, P. Guerra e Andrade ja L. Nicolae)

Kostja: Portugali Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Portugali Vabariik ei ole vastu võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme, et järgida Euroopa

Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/136/EÜ⁽¹⁾, millega muudetakse direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul, direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatus kaitset elektroonilise side sektoris, ning määrust (EÜ) nr 2006/2004 tarbijakaitse seaduse jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta, ja igal juhul ei ole komisjonile neid edastanud, siis on Portugali Vabariik rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 2009/136/EÜ artiklist 4.

— Kohustada Portugali Vabariiki Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 260 lõike 3 alusel direktiivi 2009/136/EÜ kõikidest ülevõtmise meetmetest teatamise kohustuse rikkumise tõttu tasuma karistusmaks summas 22 014,72 eurot päevas alates Euroopa Kohtu otsuse tegemisest.

— Mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Portugali riik ei ole võtnud kõiki vajalikke meetmeid, et rakendada direktiivi 2009/136/EÜ. Igal juhul ei ole ta nendest meetmetest komisjoni teavitanud.

Portugali riik võttis direktiivi 2009/136/EÜ siseriiklikusse õigusesse üle vaid osas, mis puudutab direktiivi 2002/22/EÜ sisse viidud muudatusi. Direktiivi 2009/136/EÜ seda osa, mis muudab direktiivi 2002/58/EÜ (eraelu puutumatus kaitse ja elektrooniline side), üle võetud ei ole.

Vastavalt ELTL artikli 260 lõikele 3 võib komisjon, esitades ELTL artikli 258 alusel liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi, paluda Euroopa Kohtul määrata kohtuotsuses, milles tuvastatakse, et asjassepuutuv liikmesriik ei ole täitnud seadusandliku menetluse kohaselt vastuvõetud direktiivi ülevõtmise meetmetest teatamise kohustust, tasumisele kuuluv põhisumma või karistusmaks.

Vastavalt komisjoni teatisele ELTL artikli 260 lõike 3 rakendamise kohta⁽²⁾ arvutatakse karistusmaks, mille määramise kohta komisjon ettepaneku teeb, meetodi alusel, mis on esitatud teatistes EÜ artikli 228 rakendamise kohta.

Seega määratakse karistus kindlaks rikkumise raskuse, rikkumise kestuse ja karistuse hoiatava mõju tagamise vajaduse kriteeriumide alusel.

Komisjon teeb ettepaneku määrata raskusastme kordajaks 8, võttes arvesse rikkumise esemeks olevate liidu õigusnormide olulisust ja selle rikkumise mõju üldistele ja üksikutele huvidele.

⁽¹⁾ ELT L 337, lk 11.

⁽²⁾ ELT 2011, C 12, lk 1.